

655
1

H. J. 1

Min käraste Wives,

Givlat mig, at jag så länge lämnat
 obesvarade dina bästa käre bref af
 d. 3. Jan: vis 26. Febr: Minne knapp
 tid ut oändliga förtroende, obegripligt
 ligen och i andra tillfällen, tillat
 mig följande på lördagen på en kort
 färd. I minnelse följande det mig
 gästoligen, Min i Wives, at du
 med väl utlufat mig i dit
 sinne: det är den första lydan
 en dödslydelse minne för i världen
 ut den medel som man får säga
 om sig till den andra Wives

J. J.

: mat är wrij ganska Räst, at iust
 iga af dinna Brof det är iund fäta
 förwändsamt amsna nu transport
 till Winberg och ulla dertill med gästij
 apändan fäter din gård och lämplan.
 I sig sief far du förpa skäl och när
 zig arwgan bopänas alla omspän,
 : drigbar, så bron zig, om det är så
 guld vilja, at det är rätt så godt. Så
 för dig och dit guld, at du bliu kvar
 i Lagerd, om du är: wrid flötterij,
 iga förelara man allid något, du
 skuler komma till mer afbränd förä
 : pragard och zig lämna Winberg:
 det liggas i nu stor stads wäg och
 far många besök: iafarna man
 kunnat, så begabbel olidfatan mot

till oss eny vord, det vore det at
 alla bärja alling at säga, och jag
 försvar mig, at det lömna nöddan.
 Kan jag elijst, vore sig i me at
 nat vade, den du är, till någon kint,
 så vore god, at det skall vore mig
 at stot sviga. Go vore, om ick
 vägar om gång framdel till
 säga sig, at jag är mig gång i
 den jag gå sig? Om vi vore
 vore godfing på land, så bli jag
 vägel lodigare om ena ägare at
 enintid. Gid bevare om ägare
 sig! Gåse vore Svärgare om den
 R. vore. jag är i lif om väd af
 sigdligt fiäla,

Om Kära vore,

Stockholm
 d. 24. Martii
 1762.

Om Kongen vore

Stenbock